

Knjiga proroka Daniela – broj sto sedamdeset】 【.

Tvrđava duše: razumijevanje božanskog ustoličenja i preobrazbe u proročkom kontekstu

Jeff Pippenger
2024-03-31

Ključ za prepoznavanje Rusije kao sile koja je započela ukrajinski rat 2014. godine jest „utvrda“, koja je glava, odnosno prijestolnica kraljevstva. Ljudski se hram sastoji od glave i tijela. Glava je viša narav, a tijelo je niža narav. „Sedam vremena“ koja su završila 1844. godine, tada su se trebala povezati s Jeruzalemom, koji je bio glava Jude. U hramu u Jeruzalemu nalazilo se prijestolje kralja, koji je glava Jeruzalema, a Jeruzalem je bio glava Jude. Sjedinjenje božanstva s čovječstvom, koje predstavlja pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, prikazano je kao primanje „uma Kristova“. Um je viša narav, i stoga je „glava“.

Kada oni koje predstavlja Daniel vide ženskovizijsku uzročnu viziju koja ih uzrokuje promijeniti u obličje Kristovo, primili su um Kristov, koji je drugi Adam i koji je duhovan. U tom je trenutku njihov doslovni tjelesni um, koji su naslijedili od prvoga Adama nakon što je pao i preokrenuo redoslijed svojega stvaranja, razapet. Tjelesni um koji ratuje protiv zakona Božjega, koji su primili bez ikakva vlastitog izbora pri svojem rođenju, biva zamijenjen umom Kristovim, koji primaju vlastitim izborom i koji je savršeno poslušan zakonu Božjemu. Njihov novi um i Kristov um tada su jedan um, i oba zajedno prebivaju na prijestolju u nebeskim mjestima. Postoji mjesto unutar hrama gdje se nalazi prijestolje Božje, a ljudska bića, koja su stvorena na sliku Božju, imaju posebno mjesto unutar hrama koje je određeno za prisutnost Božju.

To mjesto nije u njihovoj nižoj naravi, koju predstavlja sjeverno kraljevstvo. Ono je na mjestu koje predstavlja južno kraljevstvo, gdje je Bog izabrao postaviti svoje ime, koje je Njegov karakter. To je mjesto u Jeruzalemu, ali kao prijestolnica Jude, Jeruzalem je glava, no glava prijestolnice jest kralj. I Jeruzalem je bio izabran da bude prijestolnica, ali isto tako bio je izabran i kao mjesto gdje će Bog postaviti svoj hram. Zatim je u svoj hram postavio svoje prijestolje. Južno kraljevstvo predstavlja višu narav čovjeka, ali ono također ima posebnu prijestolnu dvoranu za kralja. Sestra White to mjesto naziva „citadelom“ duše. Citadela je, po definiciji, tvrđava.

„Cijelo srce treba biti predano Bogu, inače istina Božja neće uspjeti imati posvećujući učinak na život i karakter. Ali žalosna je činjenica da mnogi koji ispovijedaju Kristovo ime nikada nisu predali svoja srca njemu u jednostavnosti. Nikada nisu iskusili skrušenost potpunog predanja zahtjevima kršćanstva, a posljedica je toga da preobražavajuća sila istine nije u njihovim životima; dubok, omekšavajući utjecaj Kristove ljubavi ne očituje se u životu i karakteru. Ali kakvo bi se djelo hranjenja stada Božjega moglo izvršiti kad bi podpastiri bili razapeti s Kristom i živjeli Bogu da surađuju s Vrhovnim Pastirem stada! Krist poziva ljude da rade kao što je on radio. Potrebno je dublje, snažnije, silnije svjedočanstvo o sili istine, kako se ona vidi u praktičnoj pobožnosti onih koji ispovijedaju da u nju vjeruju. Spasiteljeva ljubav u

duši dovest će do odlučne promjene u načinu na koji djelatnici rade za duše onih koji propadaju. Kad istina zauzme utvrdu duše, Krist je ustoličen u srcu, i ljudski oruđe tada može reći: 'S Kristom sam razapet; ipak živim; ali ne više ja, nego Krist živi u meni; a život koji sada živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjega, koji me je ljubio i predao samoga sebe za mene.'" Review and Herald, 9. listopada 1894.

„Tvrđava duše” mjesto je gdje je „Krist ustoličen”. Ustoličenje Krista ostvaruje se kada je tijelo razapeto, a tijelo je, prema Pavlovoj definiciji, niža narav, i ono je sjeverno kraljevstvo. Zato je proročanstvo o sjevernom kraljevstvu doseglo samo do 1798. Niža narav ne može se sjediniti s božanstvom; ona mora biti promijenjena u tren oka o drugom dolasku. Južno kraljevstvo, koje je sadržavalo „glavu”, a to je bio Jeruzalem, i „glavu”, a to je bilo Svetište, doseglo je do 1844., jer je predstavljalo višu narav koja je mogla izabrati razapeti tijelo i vjerom ući u tvrđavu Presvetoga mjesta te sjesti s Kristom na prijestolje. Mjesto gdje se to sjedinjenje i to ustoličenje zbiva jest u tvrđavi ljudskoga hrama. Deseti redak jedanaestoga poglavlja određuje glavu kao utvrdu, ali ta se istina uspostavlja samo svjedočanstvom Izaije, koje zahtijeva da se istina o utvrđi (tvrđavi) razumije u njezinoj vanjskoj i unutarnjoj primjeni.

„Riječ Božja treba biti naša duhovna hrana. 'Ja sam kruh života', rekao je Krist; 'tko dolazi k meni, neće ogladnjati; i tko vjeruje u mene, neće nikada ožednjati.' Svijet propada zbog oskudice u čistoj, nepatvorenoj istini. Krist je istina. Njegove su riječi istina, i imaju dublje značenje nego što se očituje na površini, te vrijednost koja nadilazi njihov nenametljiv izgled. Umovi koje je oživio Duh Sveti razaznat će vrijednost tih riječi. Kad naše oči budu pomazane svetom mašću za oči, moći ćemo prepoznati dragocjene dragulje istine, premda mogu biti zakopani ispod površine.“

“Istina je nježna, profinjena, uzvišena. Kada oblikuje karakter, duša raste pod njezinim božanskim utjecajem. Svakoga dana istinu treba primati u srce. Tako jedemo Kristove riječi, za koje on kaže da su duh i život. Prihvatanje istine učinit će svakoga tko je primi djetetom Božjim, baštinikom neba. Istina koja se njeguje u srcu nije hladno, mrtvo slovo, nego živa sila.

„Istina je sveta, božanska. Ona je snažnija i moćnija od čega drugoga u oblikovanju karaktera po Kristovu obličju. U njoj je punina radosti. Kada se njeguje u srcu, ljubav prema Kristu pretpostavlja se ljubavi prema bilo kojem ljudskom biću. To je kršćanstvo. To je ljubav Božja u duši. Tako čista, nepatvorena istina zauzima tvrđavu bića. Ispunjavaju se riječi: 'I dat ću vam novo srce, i nov duh metnut ću u vas.' U životu onoga koji živi i radi pod oživljujućim utjecajem istine ima plemenitosti.” Review and Herald, 14. veljače 1899.

To viđenje proročke povijesti u jedanaestom poglavlju Daniela započinje kada se drugi redak, te šesti i najbogatiji predsjednik, usklade s glavom, koja je Rusija, u redcima jedanaest do petnaest. U toj će povijesti šesti predsjednik postati osmi koji je od sedmorice, i vladat će kada se crkva i država u Sjedinjenim Državama ujedine te u šesnaestom retku dovrše svoj nečisti blud, pri uskoro dolazećem zakonu o nedjelji.

Stijeg koji tada treba biti podignut bit će razočaran i umrijet će za razdoblje od tri i pol dana, što je u Danielu deset, dvadeset i jedan dan. Na završetku dvadeset i jednog dana Danielova tugovanja, što je završetak tri i pol dana smrti na ulici za dva svjedoka, koji su oni u Ezekielovoj dolini, koji

su mrtve suhe kosti — postoji proročanska poruka koja mrtve vraća u život. Taj je proces u desetom poglavlju Daniela predstavljen u tri koraka.

A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah na obali velike rijeke, to jest Hiddekel, podigoh oči svoje i pogledah, i gle, čovjek neki odjeven u lan, čija bijahu bedra opasana čistim zlatom uphaskim; i tijelo mu bijaše kao beril, i lice mu kao pojava munje, i oči mu kao ognjene svjetiljke, i ruke njegove i noge njegove kao sjaj uglačane mjedi, a glas riječi njegovih kao glas mnoštva. I ja, Daniel, sam vidjeh viđenje; ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenja, ali ih obuze silan drhtaj te pobjegoše i sakriše se. Tako ostadoh sam i vidjeh ovo veliko viđenje, i ne osta u meni snage; jer se krasota moja u meni pretvori u raspadanje, i ne zadržah snage. Ipak čuh glas riječi njegovih; i kad čuh glas riječi njegovih, padoh u dubok san licem svojim na zemlju. I gle, ruka me dotače i podiže me na koljena moja i na dlanove ruku mojih. I reče mi: Daniele, čovječe veoma ljubljani, razumij riječi koje ti govorim i ustani na noge svoje, jer sada sam k tebi poslan. I kad mi izreče tu riječ, ustadoh dršćući. Tada mi reče: Ne boj se, Daniele, jer od prvoga dana kad si upravio srce svoje da razumiješ i da se poniziš pred Bogom svojim, riječi tvoje bijahu uslišane, i ja dođoh radi riječi tvojih. Ali knez kraljevstva perzijskoga protivljao mi se dvadeset i jedan dan; no gle, Mihael, jedan od prvih knezova, dođe da mi pomogne; i ja ostadoh ondje kod kraljeva perzijskih. A sada dođoh da ti dam razumjeti što će zadesiti tvoj narod u posljednje dane; jer viđenje je još za mnoge dane. Daniel 10:4–14.

Daniel je na kraju dvadeset i jednog dana žalovanja kad ugleda viđenje Krista i čuje Kristove riječi. Viđenje vizualne i izgovorene Božje Riječi proizvodi razdvajanje dviju skupina, a Daniel je bio mrtav na ulici, jer bijaše „u duboku snu“.

To reče; a potom im reče: Naš prijatelj Lazar spava; ali idem da ga probudim iz sna. Tada mu rekoše njegovi učenici: Gospodine, ako spava, ozdravit će. No Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o poćinku u snu. Tada im Isus otvoreno reče: Lazar je umro. Ivan 11,11–14.

Tada je Daniela prvi put dotaknuo Gabriel, koji ga obavještava o političkoj borbi koja se odvijala dok je Daniel bio mrtav (usnuo) te da će mu sada pružiti tumačenje viđenja koje je upravo preobrazilo Daniela na Kristovu sliku. Zatim će biti dotaknut po drugi put, od samoga Krista.

I kad mi progovori takve riječi, oborih lice svoje k zemlji i zanijemjeh. I gle, jedan kao obličje sinova čovječjih dotače moje usne; tada otvorih svoja usta, progovorih i rekoh onomu koji stajao preda mnom: Gospodaru moj, od viđenja me spopadoše boli moje i ne zadržah nimalo snage. Jer kako bi sluga ovoga mogega gospodara mogao govoriti s ovim mojim gospodarom? Jer što se mene tiče, odmah ne osta u meni nimalo snage, niti daha ostade u meni. Daniel 10:15–17.

To je usporedno s prvim Ezekielovim proroćanstvom u trideset i sedmom poglavlju, jer u dvama proroćanstvima koja je Ezekielu rećeno da iznese mrtvim kostima u dolini, prvo oblikuje tijela, ali ona tada još nemaju daha niti imaju snagu silne vojske. Tek u drugom Ezekielovu proroćanstvu tijela primaju dah od četiri vjetra i ustaju kao silna vojska, a pri Danielovu drugom dodiru, „u meni ne osta snage niti u meni osta daha.“ Zatim je Daniel ponovno dotaknut, treći put ukupno, a drugi put po Gabrielu.

Tada ponovno dođe i dotače me onaj koji bijaše kao čovjek po izgledu, i ojača me. I reče: Ne boj se, čovječe premili; mir tebi! Budi jak, da, budi jak! A kad mi to progovori, osnažih se i rekoh: Neka govori gospodar moj, jer si me ojačao. Daniel 10,18.19.

Treći Danielov dodir jest Ezekielovo drugo proroštvo, koje podiže tijela na njihove noge kao silnu vojsku. Njegovo je proroštvo upućeno narodu koji prepoznaje da je mrtav, jer je bio u žalosti, kao i Daniel.

Tada mi reče: Prorokuj vjetru, prorokuj, sine čovječji, i reci vjetru: Ovako veli Gospodin Bog: Dođi od četiri vjetra, o daše, i dahni na ove pobijene, da ožive. I prorokovah kako mi zapovjedi, i dah uđe u njih, i oživješe te stadoše na svoje noge, vojska veoma velika. Tada mi reče: Sine čovječji, ove su kosti sav dom Izraelov; evo, oni govore: Kostu su naše usahle i nada je naša propala; odsječeni smo sa svoje strane. Ezekiel 37:9–11.

Gospodin zapovijeda Ezekielu da prorokuje, i govori im da je svjedočanstvo doma Izraelova da su mrtvi, bez nade i odsječeni. Oni tuguju, kao što je tugovao Daniel, jer su razočarani zbog neuspjelog predviđanja od 18. srpnja 2020., i u tom je stanju Ezekielu rečeno da prorokuje.

Zato prorokuj i reci im: Ovako govori Gospodin Jahve: Evo, narode moj, otvorit ću vaše grobove i izvesti vas iz vaših grobova te vas dovesti u zemlju Izraelovu. I znat ćete da sam ja Jahve kad otvorim vaše grobove, narode moj, i izvedem vas iz vaših grobova. I stavit ću duh svoj u vas, i oživjet ćete, i smjestit ću vas u vašu vlastitu zemlju. Tada ćete znati da sam ja, Jahve, to rekao i izvršio, govori Jahve. Ezekiel 37:12–14.

Gospodin, koji je Mihael arkandeo, otvara njihove grobove, a dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja tada uskrsavaju, primaju Duha Svetoga i ustaju na noge, baš kao što je Duh Sveti dan onima koji ustaju kada su izvedeni iz svojih grobova u drugom Ezekielovu proročanstvu.

I nakon tri dana i pol uđe u njih Duh života od Boga te oni stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu. Otkrivenje 11,11.

Ta su dva svjedoka prikazana kao Mojsije i Ilija, a i Mojsije je bio uskrišen glasom arkandela.

Ali Mihael arkandeo, kad se prepirao s đavlom i raspravljao o Mojsijevu tijelu, nije se usudio iznijeti protiv njega pogrdnu optužbu, nego je rekao: Gospodin neka te ukori. Juda 1,9.

Mihael, Knez i Arkandeo, jest Onaj koji je došao i pomogao Gabrijelu u desetom poglavlju Daniela, i njegov je glas onaj koji poziva muškarce i žene u život.

Jer će sam Gospodin sa zapovjednim poklikom, s glasom arkandela i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Kristu uskrsnut će najprije. 1 Solunjanima 4,16.

Danijelova tri dodira predstavljaju prijelaz laodicejskog pokreta trećega anđela u filadelfijski pokret trećega anđela, a u desetom poglavlju Knjige proroka Danijela viđenje koje ostvaruje prijelaz od slike Laodiceje do slike Filadelfije predstavljeno je proročkom poviješću prikazanom u jedanaestom poglavlju. To viđenje Ezekiel prikazuje kao viđenje islama trećega jao. Godine 2014. Rusija je pokrenula drugi posrednički rat. Godine 2015. najbogatiji predsjednik započeo je svoje napore da postane šesti predsjednik.

Godine 2020. taj je predsjednik, predstavljajući republikanski rog, bio usmrćen od strane „woke” ateističke zvijeri iz bezdana, a iste je godine bio usmrćen i laodicejski protestantski rog. Godine 2023. oba su roga ponovno oživjela, oba započevši svoj prijelaz u osmoga koji je od sedmorice. Jedan prelazi u političku sliku zvijeri dok se u Sjedinjenim Državama Crkva i Država sjedinjuju, a drugi rog prelazi iz slike Laodiceje u sliku Krista. Obojica će biti uzdignuta pri skorom donošenju zakona o nedjelji. Jedan će postati „Aleksandar Veliki”, prvotni kralj deseterice kraljeva koji svoje sedmo kraljevstvo daju rimskoj bludnici, a drugi će biti uzdignut kao stijeg.

Vizija koja proizvodi oba ova prijelaza jest povijest koja se odvija između 11. rujna 2001. i nedjeljnog zakona. Jedanaesti redak jedanaestog poglavlja Daniela posebno je prepoznat unutar konteksta da, ako ne budete vjerovali, nećete se učvrstiti.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Biblijska pravila trebaju biti vodilja svakodnevnom životu. Kristov križ treba biti tema koja otkriva pouke što ih moramo naučiti i provoditi. Krist se mora unijeti u sve proučavanje, kako bi učenici mogli upijati spoznaju o Bogu i predstavljati Ga karakterom. Njegova izvrsnost treba biti predmet našega proučavanja i u vremenu i u vječnosti. Riječ Božja, koju je Krist izgovorio u Starom i Novom zavjetu, kruh je s neba; ali mnogo toga što se naziva znanošću nalik je jelima ljudske izmišljotine, patvorenoj hrani; to nije prava mana.“

„U Božjoj se riječi nalazi neupitna, neiscrpna mudrost — mudrost koja nije potekla iz konačnoga, nego iz beskonačnoga uma. Ali mnogo od onoga što je Bog otkrio u svojoj riječi ljudima je tamno, jer su dragulji istine zakopani pod ruševinama ljudske mudrosti i predaje. Mnogima blaga Riječi ostaju skrivene, jer nisu bila tražena s ustrajnom ozbiljnošću sve dok zlatna načela nisu bila shvaćena. Riječ se mora istraživati kako bi očistila i pripremila one koji je primaju da postanu članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskoga Kralja.“

Proučavanje Božje riječi treba zauzeti mjesto proučavanja onih knjiga koje su umove odvele u misticizam i od istine. Njezina živa načela, utkana u naše živote, bit će nam zaštita u kušnjama i napastima; njezina božanska pouka jedini je put do uspjeha. Kad kušnja dođe na svaku dušu, bit će otpada. Neki će se pokazati kao izdajnici, nagli, oholi i samodostatni, te će se odvratiti od istine i doživjeti brodolom vjere. Zašto? Zato što nisu živjeli „o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih“. Nisu duboko kopali i nisu svoj temelj učinili sigurnim.

„Kada im se donesu riječi Gospodnje po Njegovim izabranim glasnicima, mrmljaju i misle da je put učinjen odviše tijesnim. U šestom poglavlju Ivanova evanđelja čitamo o nekima za koje se smatralo da su Kristovi učenici, ali koji su, kad im je bila iznesena jasna istina, bili nezadovoljni te više nisu hodili s Njime. Na isti će se način i ovi površni proučavatelji odvratiti od Krista.“ Testimonies, sv. 6, 132.